

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

223. szám.

Pest, december 1. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Lapunkra előfizethetni jövő év január 1-től Budapesten házhozhordva félfyre 5 ft, postán borítékban hatszor küldve 6 fpp.

Helyben egyedül a kiadóhivatalban fizethetni elő, vidéken minden posta hivatalnál.

Hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr pp. fiztetik.

Pest december 1.

Ügyeink vezetésében szüntelen egy főtökintet lebegjen szemünk előtt, az tudni illik, hogy ezentúl többé semmi félszabály.

Mi mindig úgy voltunk, hogy politikánk egy lépéssel mindig hátrább állott az eseményeknél. Épen mint csatázásaink alkalmával, sergeink elő csapata az ellenség utócsapatának nyomában haladott előre. És elhagyták szokni Jellasicot, el Simonichot.

Erdély megmentetésére a tavasz óta a szükséges eszközök száz stadiumon mentek keresztül, először elég lett volna néhány ezer proclamatio, később emissáriusok, majd aztán biztosok, rögtönítelő székek, néhány száz, néhány ezer, s végre hatalmas sokaságú hadsereg. És mi egy lépéssel mindig vissza maradóban voltunk.

A honvédelmi bizottmány tegnap Erdély végett mindent megtett, mit megtehetett. Váradról érkezett leveleink szerént ott a magyar haderő folytonosan szállítatik kelet felé, s mi a legjobb reményekkel biztathatjuk magunkat.

Andrássi Gyula, vizsgáló széki elnök, mellé Ágoston József és Kund Vincze, képviselők, küldettek ki.

Nekünk a kinevezésekhez csak egy szó van, mit fennebb is elmondtunk, hogy innen túl semmi félszabály többé.

A vizsgáló bizottmány gondolja meg, mibe fog. Gondolja meg helyzeté sajátosságait, s különösen ne feledje, hogy működése azok ellen lesz irányozva, kik minket teljes és tökéletes pártütőknek tartanak, valamint más részről mi őket tartjuk ilyeneknek.

Kinek lesz igazsága, nem a törvény, nem az igazság, nem a nemzet és civiliasztio érdeke fogja elítélni, hanem egyedül a kard éle s az ágyúk golyói.

Azért mielőtt e férfiak magukat a lemenésre elhatároznák, elkészülve legyenek ezen csiklandós alternatívára, hogy vagy ők fogják a pártütöket agyonlővetni, vagy azok őket.

Ha az erdélyi reactio magát törvényes s a fejedelemhez hű népnek tartja, szerintök önk hárman lesznek a legfőbb bűnösök, kik az ártatlan s hű nép felett rögtönítelőleg bíraskodni mernek. Azért ha önk e hivatali felvállalták, ha ki merik hívni odojából a medvét, teljes igyekezetekkel azon legyenek, hogy azt le is győzzék, különben magokat a legveszélyesebben fogják compromitalni.

Elvetett koczka az önk sorsa, tisztelt triumviratus, s azt hisszük, hogy mind a haza, mind önk személyes érdekének is csak az fog megfelelni, ha teljes erővel lépnek fel. —

Egyik félnek bukni kell — önk vagy azok — Sapienti pauca.

Azt, hogy mi Bathyány Lajosnak valami rengeteg tul buzgó adoratorai volnánk, olvasóink aligha tapasztalhatták.

Mind a mellett az igen fáj nekünk, ha valahol úgy minden megkülönböztetés nélkül röviden azt olvassuk róla. Én vagyok Bathyány Lajos, néhai miniszterelnök, én vagyok az, ki legnagyobb veszedelembé ejtém nemzetemet, és akkor átszöktem az ellenséghez Bécsbe.

Ezt így mondani, különösen a Munkások újságában, melly annyi példányban forog a nép között, igen visszatetsző.

A nép nem fogja azt azon rövid sorokból úgy érteni, mint tán a szerkesztő is érté, hogy Bathyáni Lajos elhibázott politikája ejtette a hazát veszedelembé, hanem egyenesen azt, hogy a volt miniszter egyenes szándéku áruló, ki aztán, ha mint követjelölt a választók előtt megjeleneni merne, megérdemelné azt, mit rá a lapban beszélő ír mond: kotródj, mert hasba lölek! —

Az efféle igen rossz vért csinál, s illyent írni a népnek jelen időkben, legalább is a gondatlanság legnagyobb foka.

Szeretnők, ha szerkesztő következő számában felvilágosítaná olvasóit.

Pest nov. 27.

„Mivelhogy megveted az isten szavát, megvet az Isten téged is, hogy ne lehess királya Izraelnek.“ Így szoktak hajdanában a nép lelki pásztora az isten szavára

nem hallgató királyokkal beszélni; így kellene most a cath. papságnak Ferdinánddal beszélnie. —

Az a Ferdinand, ki még mindig gyönyörködni látszik a magyar — apostolis — király címében, s ki tán neheztelni is fogja, ha gyöngye fejét a szent korona terhe alól fölmentendjük, ugyanazon Ferdinand nem akarja a cath. főpapság küldöttjét maga elé bocsátani.

Ezen tény — úgy gondoltunk, midőn tudomásunkra esett — föl fogja nyitni a papság szemét, hogy valahára beláthassa, miszerint a habsburgi ház annyira földicsért vallásossága épen nem legerősebb támaszlópa a cath. egyháznak s hogy a fen(e)séges család előtti kedveltségét csak azon gyöngeségének köszönhetette, mellynél fogva eszközül használtatta magát a nép szellemi s erkölcsi elnyomására.

Ezen tény — gondoltunk — föl fogja nyitni, a főpapságnak nem csak szemét, hanem száját is, hogy méltóságos nyíltsággal, minden gyáva tartózkodás nélkül mondja ki az ítéletét Ferdinand fölött.

Azon főpapság, ki olly túlzott féltékenységgel szokott méltósága felett örködni, ki tekintélyén ejtett legkisebb sérelmet is az egyház szentségének megcsorbitásának szokott kikiáltani azon főpapság némán fogná eltűrni azon gúnyt s megvetést, melly vele Europa szemé láttára üzetett?

A papság, ki hosszu várakozás után hivatala parancsolta kötelességeinek legszentebbikében, a vérontás gátlásában eljárni akarván, csak amugy, mint a roskedvü atyának alkalmatlankodó gyerek, elutasítatik, olly egykedvűleg venné az egész dolgot? — azt nem akartuk, nem tudtuk hinn.

De már szép ideje, hogy várva várjuk az olly botrányosan megsértett papság erélyesebb föllépését és fájdalommal látjuk, hogy ez szépen elmaradt.

Fájdalommal, igen, mert ha ezen várakozásban megcsalatoznánk, akkor — megvalljuk, bátran igazolva látnók azoknak véleményét, kik szerint a főpapoknak azon föllépése nem volt egyébb a legmegbocsáthatlanabb szemfényvesztésnél.

Ugyan mondják csak nagy méltóságu s föltisztelendő urak, mit gondoltak akkor, midőn ama legalázatosb adresst elküldték Olmüczába? Nem volt egy sem önk közt, ki e lépés sikernélküli maradását lehetségesnek tartotta volna? S ha volt, nem szükségelték a nem sikerülés esetébeni mitteendőjökön gondolkozni?

Avagy azt gondolták önk, hogy egy üléstárral egy adresse megszavazásával helyre pótolták mindazon elmulasztásokat, mikkel a közvélemény méltán vádolja önöket?

Önök, kiknek kötelességök lett volna faluról falura menni, palotát, kunyhót, egyaránt bejárni, a nép minden osztályait a visszanyert szabadság védelmezésére buzdítandók, ennek béke és csendbeni elvezésére tanítandók, tán azt gondolták, hogy egyiköknek Olmüczba fáradozásával eleget tettek?

Önök, kiktől a haza, a szegénységig gazul kiszákmányolt haza, méltán várható, hogy gazdagságuk tetemes részével hozzá járulandnak szükségének fedezéséhez, azt gondolták tán, hogy az olmücz utavaló elég áldozat a haza oltárán?

Önök eddig nem tettek semmit, egyáltalában semmit a veszélyben forgó haza javára, ez az olmücz utazás első felébredésük volt a semmitnem-tevés mély álmából és ha most megint szépen lecsücsülnek, ha ama első felszólamlásnak eredményt lensége semmi erélyesebb föllépésre nem bírná önöket, csakugyan igaz lesz, hogy olyan „weder mit Rom noch mit Genf zu verderben“ féle politikát akarnak követni, ez pedig mostanában a legszerencsétlenebb eljárás, mert hol a szabadság ollyannyira szemközt áll az absolutismussal, ott választani kell.

Válasszanak tehát önök, most még jóvá tehetnek mindent.

Lépjének föl erélyesen, férfiasan a nemzet s a szabadság mellett, de lépjének föl addig míg nem késő, mert olyan időt élünk, mellyben minden perc a válpont lehet élet és halál, átok s áldás, gyalázat s dicsőség között.

Önöktől uraim, kiket legnagyobb ellenök sem vádolhat valami rettenetes republicanismussal, nem kívánunk egyebet, mint, hogy fellépjének a szentszéktől Magyarországra származott korona mellett és ennek szentségét tekintetbe vévén, törekedjenek azt minél előbb lerántani annak fejéről, ki a szentegyház szavára egyáltalában nem akar hajolni.

Ennél többet ezuttal nem kívánunk önöktől, és ezt lehetetlen önöknek sokalniok, mert csak akarni kell, és beláthatják könnyen, hogy a veszély, melly a magyar nemzetet környezi, sokkal fenyegetőbbben viczorítja fogait a hazánkbeli római cath. egyháziakra.

Csak meg kell önöknek gondolniok, hogy ugyanazon Ferdinand, ki önök felírását megolvadásra sem méltatta, épen a ráczok által kezdete dicsőséges működését a magyar nemzet ellen, és hogy ezen működésnek egyik legbuzgóbb tényezője Rajacsics.

Önöknek, ha csak nem igen mélyen aludtak, marcius óta tudniok kell, hogy a reactio, id est Ferdinand nevében fölizgatott népességnek a magyarok elleni bujlogatásában a nemzetiségnél sokkal nagyobb szerepet játszott a vallási fanatizmus, mit a bánáti németek üldöztetése elegendé tanusit.

Önöknek, ha világi dolgokkal csak egy piczikét is vesződnek, meg kellene fogniok, hogy a reactio győzelme, az absolutismus diadalmaskodása mind inkább erősíti Európában hatalmát azon rendszernek, mellynek ellenállója nem más, mint az Oroszcár őszentsége.

Rajta tehát tisztelendő urak, vagy jobbra vagy balra. Még egyszer mondjuk: nincs más választás, vagy a habsburgi ház és annak hűségés tár-

sai, millyenek Rajacsics, Hurbán, Urbán, stb vagy a szabadság után sovárgó magyar nemzet az ő méltányosságával, nagy lelkü kiméletével ellenségei irányában is.

Koleti Zsiga.

Mák virágok.

— Kivonat a Wiener Zeitung nov. 25-diki számából.

* A katonai rögtönítélő törvényszék ő felségének atyai szivébőljött parancsolata folytán (azaz mivel tő'em arról értesült, hogy jelenleg már nem igen van kit akasztani, herczeg Windischgrätz, Jellacsichon s a többi generálisokon s egynéhány császári érzelmű polgáron kívül, majd minden kötéltre való eltkarittatván,) megszüntetetik, s helyét a rendes perutja foglalja el; (ebben az a negy nyereség, hogy a rögtön bíróság mellett a kötéltre íteltetett agyonlövetett; ezután azonban a rendes perutja mellett, a főbelövésre ítelt fog felakasztatni,) mellyhez polgári állású bírák is fogják vétetni, mennyiben a per nem katonai egyént illet, s azt a katonai parancsnokság jónak látja, (ezt a magyar így fejezte volna ki: holnapután kiskedden stb.) Ezen pontnak egy titkos záradéka is van, melly szerint a választandó polgári bírák magukat egy chemiai analyzisnek vetik alá, melly által testöknek alkatrészei- és folyadékaiból kitudathassék, valljon nem szenvednek é goldene Aderben és Rothlaufban, s valljon mutatnak é rokonszenvet a sárgaság iránt s vérök színe fekete é vagy nem? Bécs, nov. 24. 1848.

Welden,
várparancsnok.

* Értésére esvén a parancsnokságnak, hogy sok magánbirtok is van idegen kezekben, ezennel felszólítatnak mind azon polgárok, kik illy idegen vagyont bírnak — s hozzá bármi uton jutottak — azt beszoigáltatni, különben stb.

(Ez annyit tesz, hogy mindazon lopott és rabolt órák, gyűrűk s más mindenféle szerek, mellyeket a győzelmes császári sereg az ostrom hevében magával sodort, s később aztán készpénzért eladott, visszaadassék. Ez igen kényelmes módja a jutalmazásnak: előbb rabolni hagyni katonáinkat, aztán a rablott vagyont a vevő polgároktól visszaparancsolni. Fogadunk, hogy közelebről azon parancs fog kiadatni, hogy e jelenlegi rendelet következtében beszoigáltatott portékákat tulajdonosaik — kötélbüntetés terhe alatt — a meghatározandó becsúáron visszaváltani tartoznak, s ha ez is megtörtént, akkor ismét szabad rablás és eladás, delto az idegen vagyont bekívánása becsúszerinti visszaváltás, et sic porro örökre e circulus, viciusuban.)

* Az Arbeiter-Commission-nál 24 ezer munkás jelentette magát csak a lineákon kívülől, kik mind — barricad készítésre ajánlkoznak.

* Gemein(d)e-Rathsitzung nov. 20-ról 1. Az Alserpatak ágyának kikutatásáról szóló jelentés olvastatik, mellyből kitűnik, hogy a még be nem adott 50 császári fegyverből egyetlen egy sem találtatott a nevezett patak fenekén. Ennek következtében meghatározatott a Wienfluss csatornáját záratni el, hová okvetetlen vettettek be fegyverek. (A D—k werdens finden, mondaná a bécsi sógor, ha szabad volna nyelve.) Megkérétvén egyszersmind a várparancsnok, hogy a fegyverek beadására szabott határidőt meghosszabbítani méltóztassék (oh, bizonyosan méltóztatni fog, még pedig ő felsége atyai szivének jó indulat sugallta parancsából). — Ebből láthatni, hogy a jó bécsiek még most sem sietnek olly nagyon bókolni a schwarzgelb parancsnak, s hogy a kleine Fraction der Umsturzpartei még sem olly csekély, gegen die grosse Mehrheit der Wohlgesinten

Nov. 21-iki ülés.

A mult ülés jegyzőkönyve felolvastatván, némi igazítások után helybenhagyatott. Welche constitutionelle Freiheit!

Müller Aloys hevesen kikel gegen die unwürdigen Ausfälle eines Volksschriftstellers. Tapsal és hochal fogadtatik. —

Báron Wätzdorf engedelmet kér Schönbrunnba két darab szarvasmarhát kihajtani. A kérelem azon okból adatik meg, mivel Schönbrunnból ugy is minden marha elhajtattván, a Bécsbenlevőkből illő oda is juttatni. Egyébiránt hat sich ein jedes Rindvieh mit einem Passirschein zu versehen

A gemein(d)e Rath üléseire nézve indítványoztatott, hogy ne 5, hanem 4 óraker tartassanak. Marad a réginél, azon különbséggel, hogy ezután 5-kor be is záratnak.

A gemein(d)e Rath áll 40 tagból végzés és határozat hozatalra nézve meghívántatik legalább 50 tag.

Ezzel az ülés eloszlott.

* Színházak.

Hof und National Theater: Widerspenstige a kor kívánataihoz alkalmazva s jellemző diszruhakkal ellátva F. Wien-in disgrace által.

Karinthiai színház Dom Sebastián, az arabok szerepeit a híres szerezsánok adandják s az arabfőnököt ban Jelacic.

Wiedeni színház. Der Bauer als millionär. Különös világítás mellett B. Ditrich vendégszerepe.

Karl Theater bizonyos csekély akadályok miatt (az egyik comicust tán agyonlötték) zárva maradt.

* Hirdetések.

Maladies contagieuses.

Straitement radical par un Doctor en barberie, et chirurgie, et membre de la faculte bombardante; entre 11 et 3 heures chez lui dans l'hotel Windischgrätz.

Legjobbantalált portraitja (Oh nem, még jobban is lesz találva.)

Jellacsich horváthországi Bán És cs. k. F. L. ur ő exellenciájának.

A természet után (oh du arme Natur!) köré rajzolva (kövesült fizimiska) Kriehu-

ber által (hi, hu Bär!)! Egy példány auf weissen Papir 1 fl. (ez a Flankenbewegung után vétetett le) chlnai nyomat (rendes alapotjában arczkép) 1 f. 30 xr. colorirt (a bán. eö. exellentiajának ebédutáni kinézése) 2 fl.

Kapni lehet Neuman muánonak (der Mann bleibt immer der alte;) ugy minden Solid műkereskedésekben, mint például a Brantwein schankokban.

A többi igen érdekes jelentéseket holnap.

Csernátóni.

Köztársasági levelek.

VI.

Forradalmi időket élünk.

Forradalomban minden honfinak, és honleányunknak lelkesülvén lennie, szent kötelesség.

Szükség, hogy kiemelkedve az anyagi mindennapiságból, félretéve a lélek ölt, szivrontó gondüzéseket, mint nevezni szoktuk; még kedvtöltésből is olly tárgyakat válasszunk, mellyek a honfiai lelkesedést magasb fokra emelik, de le nem hangolják.

Illy kedvtöltések: Az elmélkedés; társadalmi illő borozgatás; és a nemzeti dalok zengedezése.

Elmélkedve, ha egy kissé szeretjük hazánkat, lehetetlen, hogy a forradalom terén kívül kalandozzon lelkünk.

Föltűnik a hon bajos képe előttünk.

Láthatjuk fájdalmas sebei, milly keserű érzelmeket tükröznek dús rónaira. Láthatjuk hegyeit, halmait, milly elszántan merengenek a távol rónaira, mint egy bátor férfiú. Láthatjuk dagadó hullámaikat honunk vizeinek; s lelkünkben egy elszánt érzelmek keletkezik, melly nem csendül, míg haragunk hullámai alatt meg nem semmülnek ellenségeink.

Láthatjuk a szent szabadságot felénk közelgeni. Vér piros lobogóval int bennünket, kitarító küzdelemre, hát halljuk az egyenlőséget, mint buzdítja e hon minden lakóit kiszállani a küzdelem mezejére — a szabadság lobogója alól. Láthatjuk a Testvériség angyali orcáját; bú lepte halvány színén, keserv könyvek peregnék le az elhunyt honpolgárok hideg tetemére.

Láthatjuk az Árpádok királyi trónját, beferdözve az, hű utódok ártatlan vérével, egy zsarnok család alatt; mellette egy szabad polgárpart, melly csak egy intésre vár, a zsarnokká vált trón porrá semmisült; mellette halálban hörgő honfiak drága vére párolog; és a hörgés és a vérgözből emelkedik az óriási átok, mellynek hallatára megrendül a menny sarkaiban, és a türelméből kifogyott igazságos Teremtő egy villámsapással sodortatja le a zsarnok királyokat a pokol örvényébe.

Emékedjünk magyar honfitársak! s keletkezzék lelkünkben kiolthatatlan harczvágy, melly ne csillapodjék, míg egy királyi trón lesz, melly egyedüli forrása a zsarnokságnak!

A ki emelkedni nem tud, bort igyék! Poharak közt emlékezzék vissza a nagy Árpádiakra, kik önvérükből ittak vér áldomást, jeléül, hogy

ha[kell, minden csepp vérökig vivandanak Etele honáért.

Mi vérünket ontani csak a harcz mezőn legyünk bátrak, áldomásul bort igyünk, de mi is jeléül annak, hogy míg egy csepp bor terem hegyeinken, készek leszünk hazánk függetlenségé-, szabadságaért víni.

S ha elmélkedve, borozgatva szivünkben a honfi érzelmek dagadoznak, zengedezzük nemzeti dalainkat. S kell-e még több, hogy egy egészséges magyar lélek megrepedjen?

Igy szerezzünk forradalmi lelket, melly ég a szabadságért; viv érte sziv esen, s ha kell szerezett (?) atyjának a királynak hegyelmes (?) karácsonai alatt kész megrepedni.

Tomor Ferencz.

Honvédelmi nézetek.

III.

Nagy négyeszetet kell táborunknak az országban köröskörül képezni, mellynek közepette legyen az összes népesség, mint tartalék sereg, foglalatosságait a közben békésen végzendő.

Czélyszerűbb egyszerre annyi erőt fejteni ki, mennyi hazánk, s függetlenségünk megvédésére szükséges, mint apróbb csatákban vérzenünk el.

Czélyszerűbb az egész hazát egyszerre fedezni, mint az ellenségnek réseket hagyva, a hazánemelly része zsákmányul essék.

Czélyszerűbb, a több mint valószínű, minden oldalról megtámadás megelőzésére, és a már ellenség által elnyomott Erdély, Bánát, Tót-Horvát-Dalmátországok, s fiemei kerület visszafoglalására egész erőnket megfeszítve, úgy készülni, hogy a siker biztos legyen; mint az ellenségnek a haza még több részét elfoglalása által ereje nevelésére, a mi erőnknek pedig olly arányban gyengítésére alkalmat hagyani.

Czélyszerűbb egyszerre, ha kell, minden erőnket mozgásba hozni, s inkább magunk megerősítésével is a lázas állapotnak egy csapással véget vetni, mint ugyan annyi erőt részletesen, s lehet eredménytelenül elemészteni.

Czélyszerűbb a lehető legnagyobb hadat egy vagy két évig tartni, ennek védelme alatt a hazát „ne nyulj hozzá”-vá tenni, s függetlenségünket a külhatalmak által is elismertetni; mintsem kis erővel, kevesebb térre szorítva, a háborút számos évekre kinyújtani, mi bizonyosan többet kerülne, s vége mégis alkalmasint kimerülés és legyőzetés lenne.

Czélyszerűbb a fegyveres erővel körül falazott haza földmívelését, s belforgalmát virágzásban és a meglévő vagyont épségben tartani, mint a haza hol egy, hol más részét feldulatni engedni.

Czélyszerűbb most magunkért, s egymás mellett harcolni, mintsem az ellenség által részletesen meghódítva, a zsarnokság mellett, egymás ellen vívnunk, s egymást öldökölnünk.

Nem szabad nekünk azon területből, mellynek, mint a magyar korona alá tartozónak az áruló s népgyilkos habsburgi ház zsarnok bitorlója olt, egy tenyérnyit is senkinek átengednünk. — Nekünk arra, ha virágzó nemzet akarunk lenni,

mindenre szükségünk, s hozzá ezer éves jogunk van. —

A magyarnak 300 év óta, soha ugy módjában nem volt, mint most, a tavasszal törvényes uton kivított szabadságát és függetlenségét megörökíteni, mert most, hogy ezt tegye, egyedül rajta áll.

Most a szabadságnak és függetlenségnek nem kivívásáért, hanem megtartásáért kell küzdenünk, most nem a nemzet fogott fegyvert az uralkodó ellen, hanem az uralkodó támadta meg bérenczei és zsoldosai által a nemzetet.

Az uralkodó erőszakkal, bitófával és pénzelessel támasztott bellázadást, az általa esküvel megerősített függetlenségi törvények megsemmisítése, az egész lktmány eltörlése, a nemzetnek önkény alá vetése, a magyar birodalom megszüntetése, és az osztrák tartományokkal egybeolvasztása végett.

Az uralkodó maga szakasztotta szét minden köteleket, s maga bontott fel minden viszonyt — nemzettel, és nyílt ellenségül lépett fel, a nemzet pedig önvédelmére, a bellázadások lecsillapítására, az országban pusztító rabló bérenczek megfenyítésére, a becsapó zsoldosok kiűzésére, s hazája határainak s függetlenségének megőrzésére kénytelen fegyverhez nyulni, és van is a nemzetnek annyi ereje, hogy mind ezt kiviheti, csak akarja ugy, hogy az egész nemzet, mint egy ember álljon egy szivvel, lélekkel.

Nincs is a szabadság és függetlenség érzetétől áthatott olly fíja e hazának, ki kész ne lenne életét, vagyonát a hazának áldozatul hozni.

Csak fegyvert házurak! Csak fegyvert! és ismét fegyvert! millió számra, s azután ne busuljatok a haza sorsán.

Fegyverrel kezünkben megmutatjuk, hogy nem egy bakarsztyit, de egy por szemet se engedünk át hazánk földéből a világ minden ellenének sem, s olly távol tartjuk azt hazánktól, hogy a szél sem viszi porát hozzá.

Körül övedzük e hazát dönthetlenebbül, mint a Kárpát szikla bércei, győzhetlenebbül, mint Duna, Száva és Tenger hullámai.

És e haza önálló, független, s mi ebben szabadok, egyenlők és testvérek leendünk.

Elleneink pedig mérgökben pukkadnak meg. S kik most köztünk dulanak, szökéssel sem menekülhetnek meg.

Ékkor számolunk!

De sem ígéreteknek, sem hízélgésnek, sem rimánkodásnak nem hiendünk, és nem alkuszunk.

Vérünknek magunk szabunk árát, áldozatunknak magunk szedjük gyümölcsét. —

Váradi Antal.

Kun-Szent-Miklós, nov. 27.

Au be soin on connait l'ami.

Kedves szerkesztő ur!

Mint láthatja csakély felszólalásom, mottójából, melly egy jó szomszédom magyarázata szerint annyit tenne, mint „szükségben ismerni meg a jóbarátot,” — egész egyéniségem filantropia.

További olvasás után még hazafiai ajánlatot is

vehet észre cikkem tartalmában. Miért?... mert meg vagyon írva:

Irj, tégy, csatázz, kinek mint
Adák az istenek,
Oltári a hazának,
Hogy füstölögjenek!

Megvizsgálva a dolgot, én már minthogy ezek közül csak a középsőt tehetem, megtagadván tölteni a többi természetem, mással nem szolgálhatok, mint a tettek categoriájába tartozó huzással vonással. — Fogadja azért a haza hívei (?) számára kötelességemet.

Bár kárba veszne ajánlatom; de nem úgy áll a dolog! Hallom, már megint veszélyben van a haza; még pedig istentől elrugaskodott magnások miatt.

Ugyan, szerkesztő ur! mért nem szóll nekem?... Ugy kerestem minap is az alkalmat; mint a tőt, hogy majd oda csusztat valahogy a mellé, az ördögnél is sötétebb lelkű Balfi mellé... Hiába köptem markom... Azért most ismét felszólalok, minthogy szagot érzek. Bűszhődtet, millyet csak hollók és varjúk hozhatnak.

Azt mondják a példabeszédben: „több a baj, mint a vaj!“ — Mellyiket kívánjuk tehát már most. Előttünk a példa, hogy a vajból se jó sok. Erdélyben Kolosváron igen sok bajt olvasztott... Szerintem tehát kötözzük meg a bűvös vajas fazikát, hogy többé ne olvadozhasson... Hazaárulónak kötél!

Hogy azért hát in mora periculum ne történnék — vitessen engem, szerkesztő ur, N. Váradra, hol — mint hallom — fogadni készülnek, megígérvén hazafiai ajánlatom folytán, hogy miután a hazának igen sok költségre van szüksége, rendes hóhéra világért se költsön annyit se, mint egy batka, mert én, bár mondhatom gazdagabb vagyok szegénységemben, mint Vajókeme jólelkében — mégis nem kívánom azt se, hogy kötelet vegyen a status. Veszek én mondom kötelet is, mellyen a Zichit termőfára azon boldog öntudattal fogom felhuzni, hogy ismét kevesebb hazaáruló van egy gaz magnással!

Baldaccit pedig köszöntse, s mind azokat, kiknek paszományos ruhájok alatt a bűn fészke honol!

Ha szeret szerkesztő ur, közölje nyilatkozatomat.

Polgártársa
Vég Ferencz,
dilletans emelő.

Nyílt levél

tekintetes nemes nemzetes és viléztő
Simon Flórent úrhoz.

Mint ügyvéd a jogot védni köteles, nem pedig sérteni. Ön arra köteles ügyelni, hogy senki se gazdagodjék más kárán, és maga az első, ki a mi kárunkon nyereszkedni siet.

Mi a dolog csekélysége miatt nem szállanánk, ha éppen ez nem mutatná ki világosan ön jellemét. Egy Simon Flórent! s nem átálja más jogát 4 pengő forintért sérteni. fi donc!

Czélunk tehát, — midőn önnek meghagyjuk, hogy Záborszky János és Grf. Forray özvegynd részére tett hivatalos eljárásainkért a törvényes illetőséget, azaz, fent kitett özveget a haza oltárára legfőlebb 20 nap lefolyta alatt letegyje, — nem más, mint önt érdeme szerint a közönségnek bemutatni; hogy pedig alkalmat ne nyujtsunk, mikép neve hazafiai atakozásról vádoltathassék, a letétel aláírásunk czime alatt történjen.

Pest, december 1. 1848.

Az önt nem rég elhagyott tábl. jegyzők.

H I R D E T É S E K.

(2—3)

J e l e n t é s

a nemzetőröknek, és azon sereg kormányzóinak
kik nagyobb számú sereget öltöztetnek

Singer Ignác és társa,

férfiöltöny készítő, Nagyhid-utca, Harrisch-ház
9. sz. alatt,

azon helyzetben van, hogy bármi nagy mennyiségű öltöny-szállítmányt legkielégítőbb minőségben s legrövidebb idő alatt képes kiállítani; — valamint eddigelé már is több kisebb s nagyobb szállítmányokat a tisztelt megbízóknak tökéletes megelégedésére kiállított; ennél fogva reményli, hogy további megbízásokkal is szerencsésítendnek.

Raktárunkban talátnak egyszersmind nagy választéku egyenrubák nemzetőrök- és honvédtisztek számára.

(3—3)

Árverési hirdetés.

Márkus Antal felperes részére 1250 pft. s járuléki erejéig megrendelt kielégítési végrehajtás utján váltóilag lefoglalt néhai Kemniczer Ferencztől kiadott 8000 pengő forintról szóló kötelezvény, — mellyre 6200 pengő forint s 5% kamati fizetellenek, — f. 1848 évi december hó 5-ik napján reggeli 9 órakor itt helyben eladatni fog. — Kelt Szombathelyen 14-ik november 1848.

Valentini Márton
Vas megyei főbíró.
Pukolai Daniel, felperesi biztos.

Előfizetés

„A Munkások ujságára,“

A „Munkások ujsága“ jövő 1849-ik évben is mostani alakjában folytatattik. Félévi előfizetés 2 fr. 24 kr. ezüst pénzben itt helyben valamint vidéken is. Megjelenik minden héten háromszor fél fél iven. Előfizethetni vidéken minden postán, helyben csak a kiadó **Lukács László**-nál a „Marcius tizenötödike“ című ujság hivatalában, országuton (Kunewalder házban) a muzeum szomszédságában.

Figyelmeztetés az első magyar tíza-gőzhajózási társaság ügyében.

A társaság „Debreczen“ nevű gőzhajója, Marc és társa, londoni gyárosok — t. cz. részvényes urakkal adandó alkalommal tudatandó — törvénytelen következesei miatt elhárított nehézségek után, legközelebb mult october hónapban Galaczra szerencsésen megérkezvén, és a társasági megbízottak rendeltetése helyére leendő szállítás végett átadatván, már Orsova alá hozatott, ezen utban az átvevő megbízott által 80 ló erejű angol jó gépezetű aránylag kitűnő gyorsaságúnak és általában véve kielégítőnek találtatott. Nehogy a társaság ezen helyzetében, midőn a hajónak átvételével célját csaknem elérte, a már befolyt kellett részvény-részlegek be nem fizetése miatt a társaság magára vállalt kötelesség, haladék nélküli teljesítésében akadályoztassék, a t. cz. részvényes urak felszólítanak, miként a már rég kiirt 4 részvény-részleteket, vagy is: minden 100 frt tevő részvénytől 70 ezüst forintot — a mennyiben hátramaradásban vannak — reánk jövő 1849-dik évi január 15-dik napjáig Pesten, Vodiáncr és fia irodájában délutáni 4 órától 6 óráig; Debreczenben, Rickl I. Anselmnél; Miskolczon, Fazekas Lászlónál és Lichtenstein Józsefnél; Szegeden, Vodiáncr és fia irodájában; Szatmárnémetiben, Veiss Jánosnál, hol az alapszabályokat is átvehetik, mulhatatlanul befizettesék; ellenkező esetben, az alapszabályok 7-ik § értelmében, a késedelmes fizetőknak ideiglenes részvény-jegyei hirdapok utján hirdetés által megsemmisítetnek, a befizetett részvény-részlegek pedig, a társaság vagyonához fognak csatoltni.

Kelt Pesten, november 16-án 1848.

A választmány által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a **Lukács László** nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felolós szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja **Lukács László**. Országut, Kunewalder-ház.